

PROVA DE LLENGUA CATALANA
CERTIFICAT DE NIVELL C2 (NIVELL DE DOMINI)

Número
d'examinand/a:

--

	Puntuació mínima	Puntuació obtinguda	Observacions
BLOC 1 COMPENSIÓ ORAL (10 punts)	5		
BLOC 2 COMPENSIÓ ESCRITA (10 punts)	5		
BLOC 3 DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (20 punts)	10		
BLOC 4 EXPRESSIÓ ESCRITA (35 punts)	17,5		
BLOC 5 EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 punts)	12,5		
PUNTUACIÓ TOTAL (100 punts)	50		

QUALIFICACIÓ	
---------------------	--

BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL (10 PUNTS)

- 1. A continuació escoltareu dues vegades un àudio del programa de divulgació històrica *En guàrdia*, de Catalunya Ràdio, dedicat a la Ruta de la Seda. Després, d'acord amb el que heu escoltat, indiqueu si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (5 punts)**

	V	F
a) Dolors Folch és professora universitària de civilitzacions asiàtiques; opina que en l'edat antiga ja hi havia camins militars que connectaven l'Orient amb l'Índia i la Xina (l'exemple del blat al nord de la Xina ho corrobora).		
b) La Ruta de la Seda sembla que té l'origen en rutes que anaven de la Xina a l'Índia; d'altra banda, hi va haver una mena de connexió entre dos dels grans imperis del continent euroasiàtic té relació amb el comerç d'aquest producte.		
c) La divisió de l'imperi romà va suposar la creació de l'imperi romà d'Orient o imperi bizantí, de la mà de Justinià, el qual es mantingué com a entitat durant un mil·lenni.		
d) A l'enclavament de Palmira hi arribaven productes de luxe relacionats amb les religions dels diferents punts d'Àsia, com la seda, l'encens o el jade.		
e) El lapislàtzuli, un mineral molt bell de color blau que també es pot trobar en vestigis de civilitzacions de l'Amèrica llatina, servia com a signe de distinció de les classes acabalades.		

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

2. A continuació, escoltareu dues vegades un àudio corresponent al vídeo «L'Expedició Malaspina», del canal de Youtube de la Universitat de les Illes Balears. Després, d'acord amb el que heu escoltat, marcau l'opció correcta. (5 punts)

1. Aquesta expedició científica:

- a) Implica 400 experts acadèmics i estudia l'influx de la pressió ambiental en l'activitat humana.
- b) Té l'objectiu d'aportar respostes a la ciència sobre la biodiversitat global.
- c) És un projecte pluriennal d'investigació de l'àmbit de l'oceanografia.

2. A l'oceà Índic:

- a) Hi circumnavegaran els vaixells *Hespérides* i *Sarmiento de Gamboa* a fi de recollir mostres de zooplàncton, entre altres objectius.
- b) S'estudiaran el zooplàncton i altres contaminants de les zones clau d'aquest oceà, i també la geografia física.
- c) Es farà una modesta investigació científica a bord del vaixell *Malaspina*, que anirà també a l'Atlàntic i el Pacífic.

3. Els estudis que preveu l'expedició:

- a) Inclouen tres línies de recerca, una de les quals se centrarà en un tipus de microalgues.
- b) Se circumscriuen als microorganismes presents en la superfície de l'aigua.
- c) Se ceneixen al comportament dels hidrocarburs contaminants a diferents profunditats.

4. En el futur:

- a) D'aquí a trenta anys, altres acadèmics faran noves expedicions com la *Malaspina*.
- b) Les mostres recollides en l'expedició es custodiaran en el Ministeri de Ciència i Innovació.
- c) Part dels materials reunits per l'expedició es podran consultar per saber com eren els oceans.

5. Aquest projecte d'investigació:

- a) És a compte i risc exclusivament de la Universitat de les Illes Balears.
- b) No estudia les formes superiors de vida marina, com ara els peixos.
- c) Té el suport d'institucions científiques de la Unió Europea.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

Número d'examinand/a:	
-----------------------	--

BLOC 2. COMPRENSIÓ ESCRITA (10 PUNTS)

- 1. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, indiqueu si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (5 punts)**

**Ricard Ruiz Garzón redescobreix Mary Shelley,
la mare de Frankenstein**

L'assaig literari a casa nostra no sol abundar en aportacions sobre les grans figures de la literatura internacional. És més freqüent que els nostres investigadors –sobretot els sorgits del camp de la filologia– es decideixin a abordar figures més properes i sovint també ben mereixedores dels seus esforços investigadors, que no pas aquests grans noms inqüestionables del cànon occidental que moltes vegades queden en mans d'estudiosos de fora. Per això és tan saludable la sortida de l'assaig *Mary Shelley i el monstre de Frankenstein*, que ha publicat Ricard Ruiz Garzón a la col·lecció «Ara i aquí» d'Angle Editorial, i que ens arriba precisament quan es commemoren els dos-cents anys de l'aparició de la primera edició de l'obra.

La primera cosa que cal constatar d'aquest llibre és l'esforç que ha fet Ruiz Garzón per aclarir un fet clau: «Aquest llibre és una reivindicació de Mary Shelley, per a molts la pionera de la ciència-ficció, que a només divuit anys va crear una obra immortal i un mite de petjada inesborrable. Com al seu Víctor, el Monstre l'ha acabat absorbint i devorant, però el present bicentenari, acompanyat de certs estudis iniciats durant els anys setanta i ampliat en els anys noranta, ha començat a realçar algú que va ser més que la filla de la precursora del feminisme Mary Wollstonecraft i el precursor de l'anarquisme William Godwin, més que l'esposa de l'il·lustre poeta Percy B. Shelley, més que la joveneta envoltada de mestres que va convertir un somni en un relat gòtic d'insospitades reminiscències. Més enllà de les justes reivindicacions de la crítica feminista i més enllà dels abusos biogràfics que s'han comès i es cometen a partir de la seva extraordinària vida, Mary Shelley és un dels grans escriptors de la història, un dels més grans que mai han existit».

I és que, segurament, gairebé tothom recorda l'autora per aquest llibre, però en sap poques coses, de la dona que va néixer el 1797 i que el 1814 va començar una relació sentimental amb Percy B. Shelley, malgrat que era casat. L'escriptora s'hi va casar el 1816, després del suïcidi de la primera dona del poeta. Abans del matrimoni, Mary Shelley ja havia tingut una filla, que s'havia mort molt petita. El 1818 es varen traslladar a Itàlia, on varen morir el segon

fill i el tercer abans que parís el quart, Percy Florence, l'únic que va sobreviure. El 1822, Percy B. Shelley es va ofegar quan el veler en què navegava es va enfonsar a La Spezia, i Mary va tornar a Anglaterra. Es va dedicar a l'educació del fill i a desenvolupar la seva carrera com a escriptora professional. Així doncs, a 25 anys ja era vídua, havia perdut tres fills, havia tingut nombrosos avortaments involuntaris i havia creat una obra clau de la literatura universal.

El segon pas que fa Ricard Ruiz Garzón és emparentar Frankenstein amb altres monstres i mites contemporanis per anar bastint aquest repàs per la vida i l'obra de Mary Shelley en la reivindicació que fa del *Frankenstein*. Vampirs, Spiderman, King Kong, les bruixes, el gólem, el minotaure, Grendel i el doctor Jekyll es conjuguen en aquest llibre per, d'una banda, mostrar-nos la perfecta vigència de Frankenstein i, de l'altra, descobrir-nos-en l'autora. L'autor ho anomena un joc de miralls infinit en què Frankenstein es va reflectint de forma pura o distorsionada en altres grans mites de la literatura fantàstica.

Evidentment, amb la lectura del llibre ens endinsarem en la famosa nit de Villa Diodati (Suïssa), però veurem també fins a quin punt la maternitat, l'amor lliure i múltiple (que ara coneixem com a *poliamor*), les enveges literàries i la vida en un entorn i una societat que no eren gens fàcils per a una dona, varen marcar profundament la vida de la mare de Frankenstein. De fet, aquella trobada a Villa Diodati, on s'allotjaven el poeta anglès Lord Byron i el seu metge John Polidori durant *l'estiu sense estiu* (el 10 d'abril de 1815, el volcà Tambora va protagonitzar l'erupció més violenta mai registrada i va alterar el clima d'aquell any i del següent arreu del món, fins al punt que es varen perdre les collites i es va viure la pitjor fam del segle XIX; amb nevades imprevistes i pluges tempestuoses, l'any 1816 es va conèixer com *l'any sense estiu*) venia precedida de l'estada a Europa d'un triangle força singular. El poeta Percy B. Shelley hi havia viatjat amb Mary, la joveneta amb qui havia estat pare i per qui havia deixat dona i descendència a Anglaterra, i amb Claire Clairmont, germanastra de Mary, embarassada de Lord Byron i amb qui «Percy, defensor convençut de l'amor lliure, hi passava massa estones igual de lliures, mentre Mary tenia cura de la filla encara sense nom i llegia», diu Ruiz Garzón.

I així, el 15 de juny de 1816 Lord Byron va incitar els convidats a una juguesca literària: es tractava d'escriure una història de fantasmes. Curiosament només varen acabar-la els membres que llavors eren considerats els més febles del grup, literàriament parlant. Polidori va donar a la premsa *El vampir* el 1819, i Mary Shelley va tenir el famós somni que va acabar amb l'escriptura de *Frankenstein*, publicat el 1818. I tot plegat, la seva vida es va anar convertint en un petit infern d'absències. Tres fills morts, nombrosos avortaments, Polidori suïcidat el 1821, Shelley ofegat el 1822, Lord Byron mort a Grècia el 1824. Varen ser, sens dubte, cops brutals que mostren que la vida és més cruel que qualsevol criatura literària.

«Aquí parlarem sense embuts del Monstre, dels monstres i de la monstruositat. És cert que Mary Shelley qualifica el seu ésser sobretot de *criatura* i *dimoni*, i que el terme *monstre* tan sols apareix a *Frankenstein* mitja dotzena de cops. Però també és cert que gràcies a James Whale, a Boris Karloff i al cinema posterior, l'imaginari popular anomena *Frankenstein* aquest personatge, quan aquest és el nom del seu creador, Víctor Frankenstein. Si la criatura sense nom de Mary Shelley, per tant, és coneguda erròniament com a Frankenstein pel 99 % dels mortals, no ha de ser tan greu que diguem *monstre* a qui l'autora anomena així, encara que sigui poques vegades. D'aquesta manera, de pas, podrem insistir en la reivindicació d'aquesta fèrtil figura literària, sovint carregada de prejudicis però ben representativa de l'obra, el personatge i fins i tot la nostra era, si recordam que etimològicament el mot *monstre*, del llatí *monstrum*, vol dir entre altres coses 'prodigi'.»

I una mena de prodigi és que una noia de divuit anys, a qui ja se li havia mort una filla, que havia de veure com el seu futur marit tenia una concepció molt lliure de l'amor, i que sovint estava ofegada pels deutes, acabàs enllestint una obra que ha passat a ser una referència imprescindible del cànon occidental, fruit d'una juguesca d'un estiu sense estiu. Ricard Ruiz ens l'acosta com poques vegades l'havíem vista.

Sebastià Bennàssar, *Vilaweb* (30 d'abril de 2019) (text adaptat)
(<https://www.vilaweb.cat>)

	V	F
a) El llibre de Ricard Ruiz Garzón analitza la irrupció de l'autora de <i>Frankenstein</i> en la incipient literatura fantàstica de fa dos segles; aquest autor considera que en el nostre àmbit cultural hi ha una manca d'estudis sobre literatura universal.		
b) Els pares de Mary Shelley foren precursors de l'anarquisme i del feminisme; tant l'autora com el poeta Shelley visqueren a Itàlia i, quan ell morí, Mary donà via lliure a la seva vocació d'escriure.		
c) Una nit de la primavera de 1815, un any en què l'erupció del volcà Tambora alterà el clima mundial i provocà catàstrofes meteorològiques, Percy i Mary Shelley eren a Suïssa amb la seva filla.		
d) L'origen de l'obra mestra de Mary Shelley és el suggeriment de Lord Byron d'escriure una narració de temàtica sobrenatural i s'inspira en un somni que tingué l'autora, la qual estigué dos anys a escriure i publicar el llibre.		
e) A <i>Frankenstein</i> , la majoria dels personatges de l'obra es refereixen al personatge sinistre pel nom del seu creador (<i>Víctor</i>) o com a <i>criatura</i> , per bé que l'autora no li dona nom o s'hi refereix com a <i>monstre</i> .		

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

2. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, responeu les preguntes que hi ha a continuació encerclant l'opció correcta. (5 punts)

De dos en dos

Kodinhi és un poble petit del sud de l'Índia on els nens neixen de dos en dos. S'estan fent estudis per explicar per quina causa —genètica o ambiental— 40 de cada 1.000 parts són dobles

Amagat entre palmeres, un petit poble del sud de l'Índia guarda un misteri encara sense resoldre. Aquí, a Kodinhi, els nens neixen de dos en dos. Per això es coneix com el *poble dels bessons*. L'Akshay i l'Anay, de 5 anys, venen amb mala cara del col·legi. És diumenge, el seu dia lliure, però han hagut d'anar a practicar ioga i els ha semblat avorrit. La seva mare, la Sayitha, somriu quan els veu arribar. «Em vaig sentir molt afortunada quan els vaig tenir», diu. Parla emocionada, amb els ulls tancats i la mà al pit, com si li hagués caigut un premi del cel. «No sé per què hi ha tants bessons; el meu marit és d'aquí, però jo vaig venir de fora, em vaig casar amb ell i els vàrem tenir. Són els primers en la família». La dona ha tingut un altre fill. Només un, aquesta vegada.

El cas de l'Akshay i l'Anay no és estrany en aquest llogaret selvàtic de Kerala on viuen 4.000 famílies. Des de fa dècades, hi neixen prop de 15 parelles de bessons a l'any. Els metges locals calculen que, per cada 1.000 naixements, entre 36 i 40 són múltiples. La singularitat d'aquesta xifra s'entén millor comparant-la amb la resta de l'Àsia i l'Amèrica Llatina, on la taxa és de 8 bessons per cada miler de parts; els Estats Units i Europa, on ballen entre els 9 i els 16, i l'Àfrica central, on no arriba a 20. Ni tan sols fa falta sortir de l'Índia, amb menys d'una desena de bessons per cada mil naixements, per confirmar que aquest insòlit poble és un oasi al subcontinent.

En total, a Kodinhi hi ha devers 500 parelles de bessons. Parlem de bessons idèntics i no idèntics o, dit d'una altra manera, monozigòtics o univitel·lins (en què l'òvul fecundat es divideix i en surten dos embrions) i dizigòtics o bivitel·lins (en què dos òvuls són fecundats per dos espermatozoides simultàniament). Els veïns expliquen que el fenomen es va iniciar fa poques generacions. «Els bessons més grans tenen 90 anys, però les parelles començaren a multiplicar-se fa tres dècades», afirma Puallani Bhaskaran, pare de dos fills idèntics i president de l'Associació de Bessons i els seus Familiars, creada el 2006 per portar un registre gemel·lar.

Una carretera travessa el poble, en plena selva, i fa de cordó umbilical de tots els barris, escampats entre arbres de jaca i camps de cultiu. A l'escola no és difícil trobar-hi germans idèntics. Hi ha l'Afna i l'Afra, el Jabra i el Jubaira, el Nihal i el Nihad... Pràcticament a cada curs hi ha, almenys, una parella d'alumnes iguals. Per a l'estranger l'escena crida l'atenció, però alguns habitants locals que mai han sortit del lloc ni tan sols es demanen si la seva

localitat és extraordinària o no ho és: tenir fills iguals és una cosa que passa i punt, i donen per fet que en altres llocs deu passar el mateix.

Pel camí, les cases humils de les famílies que treballen la terra es barregen amb les mansions dels que varen emigrar al golf Pèrsic a la recerca de negocis suculents i en varen tornar milionaris. Altres, la majoria, varen viatjar als països àrabs per treballar del que fos, cosa que es pot veure al llarg de tot Kerala. «Fa dos anys que treball en un supermercat a Oman. Allà hi ha més oportunitats, es guanyen més diners», explica el Faisal, pare del Mohamed Ashmil i el Mohamed Ansil, dos infants de 5 anys que porten fins i tot el mateix rellotge. El Faisal, que ha vingut un mes a casa seva abans de tornar a la península Aràbiga, explica per què se'n va haver d'anar: tenir dos fills alhora suposava el doble de despeses i els seus ingressos aquí eren molt escassos.

Qui llegeixi aquesta història a hores d'ara ja es deu fer la pregunta del milió. Per què hi ha tants bessons? La mateixa incògnita que fa deu anys va portar el Sribiju, un metge de la zona, a estudiar aquesta raresa en el seu temps lliure. Encara no té respostes clares: «Crec que hi ha alguna cosa en l'ambient que causa ovulacions múltiples en les dones de Kodinhi. És poc probable que sigui per raons genètiques en un lloc tan concret».

El científic Giriraj Chandak, del Centre de Biologia Cel·lular i Molecular de Hyderabad, va acudir al poble amb el seu propi equip per investigar el fenomen. Descarta la hipòtesi del Sribiju. «La gent sol parlar de diferències ètniques o de factors relacionats amb el menjar, però crec que aquestes proves són anecdòtiques al costat de les evidències científiques. Si m'hi hagués de jugar els meus diners, apostaria pel fet que les raons genètiques són la clau», apunta el genetista.

L'Unni i el Laxmi, de 34 anys, són bessons i tenen dos germans petits que també són idèntics. No saben per què, mai s'ho han preguntat, però comenten que en les famílies dels seus pares n'hi ha més. I és que, en una comunitat tan petita, no és difícil que un bessó acabi formant parella amb la bessona de la casa del costat. «Si es casen entre ells, augmenten definitivament les opcions que tinguin bessons perquè els factors genètics de tots dos es barrejarien», assenyala Chandak, que, no obstant això, se'n va anar de Kodinhi sense resultats concloents. Li va passar el mateix a Mohammadpur Umri, un poble de l'estat d'Uttar Pradesh, al nord de l'Índia, on es comptaren 33 parelles de bessons en una població de 1.500 persones. Sí que va trobar diferències pel que fa al grau de desenvolupament, els hàbits alimentaris, la qualitat de vida i l'higiene dels habitants; per això, dubta que les condicions ambientals hi influeixin.

Casos com els d'aquestes dues localitats índies no són únics al món. Cândido Godói, al Brasil; Igbo Ora, a Nigèria, o Benín, el país amb la taxa més alta de bessons (27,9 per cada mil parts), també inquieten els científics. La taxa mundial de bessons idèntics es manté relativament estable, entorn de quatre

per cada miler de naixements, però la de bessons dizigòtics és més variable depenent de cada país, i en línies generals va en augment.

Els factors que té en compte la comunitat científica estan relacionats amb l'edat de la mare —les possibilitats creixen amb l'edat, tot i que disminueixen després dels 38 anys—, el nombre d'embarassos previs a la gestació gemel·lar, l'ús d'anticonceptius, el component hereditari o l'alçada de la dona. També hi té a veure el creixent ús de la tecnologia de reproducció assistida, com la fecundació *in vitro*, la inseminació intrauterina o la inducció de l'ovulació. Segons dades de la Universitat de Pennsilvània (Estats Units), les dones tenen una probabilitat d'un 1,5 % de tenir un embaràs múltiple en condicions normals, una xifra que podria augmentar fins al 25 % amb l'ús de tractaments de fertilitat.

«Encara que no podem excloure que hi hagi petits efectes deguts al menjar, els principals factors són simplement genètics, demogràfics i tecnològics», afirma el sociòleg de la Universitat d'Oxford Christiaan Monden, que el 2011 va fer un estudi sobre les taxes de naixements de bessons en països en vies de desenvolupament. El professor holandès, no obstant això, matisa: «Com que l'edat de la mare, el nombre de fills i l'ús de la tecnologia mèdica es veuen afectats pels factors culturals, aleshores es pot afirmar que també hi ha factors culturals».

Però el misteri de Kodinhi resta enlaire, ja que aquest poble presenta unes característiques que s'allunyen dels factors esmentats: les dones es casen i queden embarassades a una edat primerenca, la seva alçada no crida l'atenció i els tractaments de fertilitat no estan estesos a la zona. Davant la falta de respostes, com sol passar a l'Índia, hi ha qui es decanta per l'origen diví. És el cas de la Naseema, mare de la Res i la Fida, bessones de sisè curs que són incapaces d'estar separades més d'un minut. «Déu ha beneït aquest poble, és l'única explicació que hi he trobat», comenta la mare, convençuda que no hi ha ciència que expliqui un fenomen tan singular.

Suplement Ara Diumenge (28 d'agost de 2016) (text adaptat)
(<https://www.ara.cat>)

1. A Kodinhi:

- a) De cada 1.000 naixements en les 4.000 famílies del llogaret, més d'una tercera part són de part doble, tot i que fa quasi un segle no era així.
- b) Fins i tot persones originàries d'altres llocs que han tingut fills en aquest llogaret del sud de l'Índia han engendrat fills bessons.
- c) Es demostra que la taxa de parts de bessons de la capital de Kerala triplica la dels Estats Units, l'Àsia i Europa plegats.

2. Per a part de la població del llogaret:

- a) L'alt índex de parts de germans iguals (monozigòtics i dizigòtics) no ha influït en el balanç poblacional ni en els moviments migratoris.
- b) És normal i habitual que hi hagi cursos de l'escola de la comunitat local en què tots els alumnes siguin germans bessons.
- c) L'abundància de fills gemins, encara que a hores d'ara no tengui una explicació plausible, no els resulta gaire sorprenent.

3. Giriraj Chandak:

- a) Fa deu anys que estudia, amb dedicació professional, els factors genètics i ambientals que afecten la població de Kodinhi.
- b) Ha cercat la resposta a l'enigma del *poble dels bessons* basant-se en la genètica, i ha recollit objeccions a les seves hipòtesis a Uttar Pradesh.
- c) Per refutar les suposicions del metge Sribiju va emprendre projectes d'investigació per defensar que l'abundor de germans idèntics és per causes ambientals

4. Els factors que influeixen en la filiació gemel·lar:

- a) Varien segons la regió del món, si ens referim als bessons dizigòtics o no idèntics.
- b) Arreu del món, tenen a veure tots amb la condició física les condicions físiques i el perfil genètic de les mares.
- c) Segons la comunitat científica, no tenen a veure amb el perfil ètnic i segurament tampoc amb el tipus de dieta.

5. L'alçada de les mares:

- a) Juntament amb la càrrega genètica, l'edat o el nombre d'embarassos previs, pot ajudar a explicar l'aparició de fills bessons.
- b) Juntament amb les tècniques de reproducció assistida, explica l'alt nombre de població bessona a Kodinhi.
- c) Juntament amb l'ús de tècniques anticonceptives i el nombre de fills previs, sembla que és una de les causes que influeix a l'hora d'engendrar fills bessons.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

Número d'examinand/a:

BLOC 3. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (20 PUNTS)

1. Feis els exercicis que hi ha a continuació d'acord amb cadascun dels enunciats. (6 punts)

1.1. Col·locau, si cal, accent o dièresi a les paraules subratllades del text següent:

- Vostè hauria de fer com jo, que cada dia estalvii dos euros dins una vidriola.
- El teu cunyat té do de llengües: parla nou idiomes de manera summament fluida.
- Nosaltres li arguirem el nostre punt de vista, però ella ja no ens va voler escoltar.

1.2. Completau els espais en blanc amb la grafia o les grafies que hi pertoquin:

- Vull fer-te p__rt__c__p d'un secret; ara de seguida te'l re__e__aré.
- Al circ hem vist un pa__a__o que tocava una bo__ina.

1.3. Encerclau l'opció correcta de les que hi ha entre parèntesis:

- Mira, aquell és el cantant (*de heavy metal / d'heavy metal*) que vaig conèixer a l'aeroport (*de Sri Lanka / d'Sri Lanka*).
- El germà (*de n'Iu / de'n Iu / d'en Iu*) creu que Déu va crear el món del (*res / no res / no-res*).

Encerts	12	11-10	9-8	7	6	5-4	3	2-0
Punts	6	5	4	3	2,5	2	1	0

2. Llegeix les oracions següents i encerclau l'opció correcta. (8 punts)

- a) Al principi em costava molt, però ara cada dia (*cor / corc / corr*) mitja hora.
- b) Assegura't que menja una mica de fruita abans de la prova, que no volem que es (*desmai / desmaiï / desmaiï*).
- c) Si no venen a recollir els discs a la botiga, (*els hi / els els / li'ls*) haurem d'enviar per missatgeria urgent.
- d) (*No obstant / Per bé / Malgrat que*) la seva condició física i que no s'ho havia preparat, en Llorenç va superar el procés selectiu d'agents de medi ambient.
- e) Quin ridícul que ha fet! I encara no se n'ha temut, (*de que / que / de què*) tothom (*se'n reia / s'enreia / se n'enreia*).
- f) (*Demés / Ademés / Amés*) de les seves exparelles, també hi ha convidat els seus exsogres, a les noces!
- g) Ara ja no (*se'n / se n'hi / se'n hi*) fan, però abans aquesta pleta estava plena de caramuixes.
- h) La major part de l'alumnat ha resolt bé l'exercici en què calia dibuixar un eix (*obliqu / oblicu / oblic*) al radi de la circumferència.
- i) La pista no estava ben (*senyalada / senyalitzada / assenyalada*) i molts corredors es varen perdre.
- j) Si haguessis posat més atenció, (*hauries vist / haguessis vist / veuries*) d'on venia el perill.
- k) Per travessar aquella carretera, (*al voltant de la qual / al voltant de la que / al voltant de què*) s'estenia un núvol tòxic, calia dur una màscara de seguretat.
- l) El metge m'ha recomanat que no (*tussi / tosseixi / tusseixi*) tan fort, que em puc arribar a fer mal.
- m) Per a la cursa, cada motorista haurà de dur (*el seu mateix / el seu propi / el seu llur*) casc.

Encerts	14	13-12	11	10	9-8	7-6	5-4	3	2-0
Punts	8	7	6	5	4	3	2	1	0

3. En les frases següents, encerclau l'opció correcta. (6 punts)

- a) Als meus nebots els encanta aquella rondalla del (*ciclop / cíclop / cíclope*) que vivia en una cova.
- b) Si no seguïu les nostres indicacions, (*ateniu-vos / ateneu-vos / aténir-vos*) a les conseqüències.
- c) Vaig sentir plorar el nadó dels veïns a les 3 de la matinada i em vaig (*desvelar / desvetlar / desvellar*).
- d) En aquell convent tenen una col·lecció de (*maresdedeu / marededeus / mare de déus*) del segle XVI.
- e) Li haurem de dir al teu cunyat, aquell que és tan (*políglota / políglot / poliglote*), que ens tradueixi aquest cartell.
- f) He de dur el cotxe al mecànic perquè (*m'aliniï / m'alinei / m'alieni*) les rodes.
- g) Si el teu fill va amb delinqüents acabarà sent un (*estaquirot / cerca-raons / napbuf*).
- h) Aquella artista és una impresentable: sempre (*dona la viu-viu / torç el coll / fa l'orni*) quan li demanen que s'impliqui en alguna iniciativa de caire social.
- i) Ves alerta amb aquell amic teu: és un bala perduda i sempre ho fa tot (*a la bestreta / a la babalà / a betzef*).
- j) Agafa més cireres, home, (*no te n'estiguis / no t'hi estiguis / no te n'hi estiguis*)!

Encerts	10	9-8	7	6	5	4	3	2-0
Punts	6	5	4	3	2	1,5	1	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 4. EXPRESSIÓ ESCRITA (35 PUNTS)**1. Llegiu el text que teniu a continuació i escriviu-ne un resum. (5 punts)****[El text té 714 paraules. Extensió màxima del resum: 260 paraules.]****Una segona vida per al santuari mediambiental de Meirama*****El forat que va deixar una antiga mina es reconverteix en un llac artificial***

És un patrimoni natural únic al món. Protegit per la vall d'As Encrobas, al municipi de Cerceda (la Corunya), el llac de Meirama és el primer llac artificial amb capacitat per abastir d'aigua una població. Més enllà d'això, però, amaga un tresor: una antiga explotació minera que, entre el 1980 i el 2008, va abastir de lignit —un tipus de carbó mineral— una central tèrmica. La transformació del gran forat que va deixar la mina, de 2,2 quilòmetres de longitud i 1 quilòmetre d'amplada, en un llac artificial, ha donat una segona oportunitat a la història industrial i natural d'aquesta terra, i ha creat un gran espai protegit de biodiversitat de més de 1.000 hectàrees envoltades per 450.000 arbres.

L'indret és, també, una segona vida per a les 839 espècies vegetals i animals, algunes d'especial valor de conservació, que un equip d'especialistes de la Universitat de Santiago de Compostel·la ha inventariat. Totes les espècies animals, i bona part de les vegetals, han repoblat la zona de manera natural, sense que hi hagi hagut acció humana, i han convertit aquest hàbitat en un espai propici per a l'estudi i la divulgació de valors naturals.

La companyia energètica Gas Natural Fenosa ha impulsat el projecte de restauració d'aquest enclavament, amb una inversió de 60 milions d'euros que ha servit per rehabilitar ambientalment l'antiga mina i crear aquest llac artificial, el qual ofereix 150 hectòmetres cúbics d'aigua de gran qualitat. Alhora, la ubicació estratègica en la capçalera d'una conca converteix el llac en un futur reservori d'aigua per al municipi de la Corunya i la seva àrea d'influència, amb l'objectiu de reforçar el sistema de proveïment de la comarca. Anys a venir, Gas Natural Fenosa transferirà al domini públic hidràulic el llac de Meirama, de manera que la Xunta de Galícia el podrà gestionar a través de l'entitat pública Augas de Galicia.

De fet, el projecte de rehabilitació mediambiental de la mina de lignits de Meirama és una de les actuacions mediambientals més importants que s'han duit a terme en els darrers anys a l'Estat espanyol, que s'integra en l'entorn de l'antiga explotació minera i representa també un impuls al desenvolupament econòmic i turístic de la zona. El llac artificial ha vist la llum ara, però el fet és que el pla de restauració de la mina va començar a dissenyar-se el 1985, quan estava a ple rendiment, i la inundació del buit miner va començar a executar-se en tancar la mina definitivament el 2008.

Jordi Delgado Martín, el professor de la Universitat de la Corunya que ha dirigit el grup d'investigadors que han estudiat la qualitat de l'aigua del llac de Meirama, remarca el canvi significatiu que suposa en termes de seguretat per a l'abastiment d'aigua a la ciutat: «Tot i que Galícia compta amb moltes reserves hídriques, les reserves d'aigua són molt preuades i el llac és una gran reserva d'aigua. És un ús singular, únic al món i molt important a la zona, atès que la ciutat només disposa d'un petit embassament que no pot créixer i que pateix manca d'aigua quan hi ha situacions d'escassetat de pluja. Tenir aquesta reserva d'aigua tan a prop de la ciutat és una garantia de subministrament i de qualitat per al futur».

El llac s'ha omplit bàsicament amb l'aigua procedent de rierols que hi ha a la capçalera de la conca, de manera que la qualitat de l'aigua del llac és la mateixa que la dels rius, excepcionalment bona. A més, el professor Delgado posa en valor la protecció sobre el paisatge i la nova fesomia que es dona a la zona amb la creació del llac: «La companyia no només ha fet el que havia de fer, sinó que ha anat més enllà i ha oferit una bona solució a un problema d'integració paisatgística, ecològica i ambiental», explica.

Món Planeta (30 de novembre de 2017) (text adaptat)
(<https://elmon.cat/monplaneta>)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

2. Llegiu el text que teniu a continuació, de la filòsofa Marina Garcés. Redactau un comentari de text, en el qual heu de tractar dels aspectes següents: (10 punts)

- **Tipus de text.**
- **Tema.**
- **Estructura.**
- **Trets lingüístics i recursos estilístics que emprava l'autora.**

El maltractament

Som el que fem, som el que decidim, som el que pensem. Però jo hi afegiria: som, sobretot, com ens tractem. Com tractem les coses i com ens tractem a nosaltres mateixos i als altres defineix la nostra posició en el món. No hi ha res més evident, a l'hora de conèixer una persona, que veure com tracta el servei o les seves coses. És igual que sigui de dretes o d'esquerrés, d'una classe social o d'una altra, d'una cultura coneguda o d'una de llunyana: ens posicionem en el món en el tracte que mantenim. I, generalment, el que ens defineix són els diferents graus i estils de maltractament que ens infligim els uns als altres.

Curiosament, no tenim una sola paraula per al *bon tracte*. Com també tenim la possibilitat de dir *malviure* però no *bon viure*. Per què deu ser que el mal s'agafa amb més força als nostres noms i infinitius?

La paraula *maltractament* ha esdevingut una categoria psicològica i jurídica molt potent. Ha permès assenyalar, identificar i regular pràctiques invisibles que queien sobre els cossos desproveïts de vida i de veu pública: les dones, els nens, els discapacitats, els presos, la gent gran... Allà on la denúncia clàssica de l'alienació i de l'explotació no arriba, hi posa llum la llanterna del maltractament, que es fica a les cases, a les residències, als hospitals, als centres d'internament. Arriba a posar llum, fins i tot, a les foscores de les nostres ànimes o de les nostres ments. Tots coneixem algú que, gràcies a la categoria de maltractament, de maltractat o maltractada, ha pogut donar nom i reconèixer un sofriment, moltes vegades antic, per al qual no tenia paraules.

Però més enllà d'una categoria psicològica i jurídica, crec fermament que el maltractament és una categoria política i que defineix la nostra condició col·lectiva. No totes som dones maltractades, no tots vam ser maltractats a la infància, per sort. Però som vides maltractades i, sovint, maltractadores. Fins i tot ens maltractem, i molt, a nosaltres mateixos. Com s'explica, si no, que aguantem les jornades de feina que aguantem, les arbitriarietats dels caps de personal o dels que regulen i normativitzen les nostres vides? Com s'explica, si no, la indiferència i el silenci amb què sostenim la injustícia cap als més propers, la resignació amb què diem que no tenim temps per al que veritablement ens importa o la doble moral amb què competim amb els altres mentre els adreçem paraules de bons companys?

La nostra tradició política ens identifica com a subjectes d'acció i de paraula. Els nens ho aprenen de seguida: «Jo no he fet res», «Jo no he dit res». Però fins i tot quan sembla que no estem dient res ni fent res, estem tractant amb el món. Potser no tenim ideologia ni model d'acció. Però estem exercint sempre modes de relació amb efectes polítics continus.

Marina Garcés, *Ara* (17 de gener de 2016) (text adaptat)
(<https://www.ara.cat>)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

- 3. Enguany, l'Institut de Formació de la Policia Local fa trenta anys. Com a director o directora d'aquest organisme, escriviu un discurs, de 250-300 paraules, que llegireu a l'acte de commemoració. L'acte consistirà en un sopar al qual assistiran diferents autoritats. Exposau-hi els orígens de l'Institut, la seva activitat actual i els reptes o els projectes de futur. (20 punts)**

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys